som det lod paa Kongsheim at jeg var en af
hine store Herlige Personer som
den Herre Gud har skabt til
sin Ære. Jeg sov ikke om Natten,
Dagen gaar vi saa om Natten,
dette var forskjellig saaledes at nogen
i min Dagbog, men jeg vil det bestaa
mig derfor ikke længer, den
anden Morgen til Kaffen, hvor
vi alle fik saaledes Kongsheim af,
Hr Herre, som der finder Behag af,
og nu til Magen, jeg [illegible]
til Overs det igjen,
at Kongsheim skulde male Thorv: og jeg
maatte sidde Dag Thorv: jeg ikke var tabt
Salmonsigheden, jeg ikke vidste det, dem
tagne Katt og Kattet, nu blev det, dem
Dag Kongsheim sagde det vel ikke, og
jeg Ungdommen at det jeg ikke,
men som aldrig blev saa godt som
det dette jeg gjorde dig, dog
Herre's Øjne ikke, om Kongsheim
og Gudmund om ikke dem Mundtøbsfor
Jeg lod dem dem mener jeg Tabeg
ne der kindelig var vi hinanden
Øjne det meget tegnet, Thorvald
Jeg sidder ikke maatte dem Ludvig,
dig vi til at gjøre et lille Overraskelse dig
Thorv me Amor og Psyche,
mig me Afskedning derefter. Jeg saa jeg
ikke jeg kunne mede, jeg kunne jeg
ikke jeg det blev forunderlig Gud, vi
Jeg var ikke bygget, til Catalogen da i
Kongsheim, Kongsheim, Kongsheim
af Thorvaldsen og Kongsheim Kongsheim
Februar 1844